

SÈRIE 3**OPCIÓ A****Pregunta 1**

—La pregunta val tres punts. Tal i com està establert en les pautes generals de correcció, almenys dos dels tres punts han d'estar relacionats amb la manera com s'han desenvolupat els aspectes guiats en l'enunciat de la pregunta. Això no vol dir, és clar, que qui se centri només en els aspectes guiats no pugui tenir—si ho fa bé—els tres punts. El que sí que vol dir, però, és que qui no parli dels aspectes assenyalats en l'enunciat només pot tenir, com a màxim, un punt. En aquest cas concret, el que cal valorar especialment és:

—Saber destacar que la novel·la és, per sobre de tot, el relat oral d'un personatge femení que explica la seva vida passada des d'un present inconcret.

—Saber explicar, amb exemples, que al llarg de la narració el lector assisteix a un procés de degradació, de pèrdua d'identitat per part de la protagonista i a un conseqüent acte de rebel·lia que la portarà inevitablement a un estat de recuperació o reconstrucció identitària..

—Guia de puntuació:

—Un punt i mig per la bona argumentació general de la resposta i la relació amb el context.

—Un punt i mig per una bona exemplificació. Si no hi ha cap referència directa a la novel·la, es queden sense aquest punt i mig.

En qualsevol cas, aquesta guia de puntuació no cal que sigui aplicada estrictament. El corrector ha de tenir en compte que l'examen és una prova de coneixements, però també de maduresa.

Pregunta 2

La pregunta val dos punts. En aquest segon apartat de l'examen es demana sempre una explicació breu, per la qual cosa cal valorar l'adequació de la resposta a la pregunta concreta que es formula i no tant la capacitat per desenvolupar un tema. En aquest cas concret, el que cal valorar especialment és:

—Saber veure que l'obra de Rusiñol recrea simbòlicament la irreversible marginalitat de l'artista en el marc d'una societat materialista, prosaica i grisa, que el rebutja.

—Donar algunes característiques de l'esperit crític enfront de la societat que representa la figura de l'artista, i subratllar alguns dels ideals que el mouen a actuar.

—Saber relacionar la imatge de l'artista amb el concepte de Modernisme, que entén que l'artista, l'intel·lectual, se sacrifica per redimir la societat i espera, en contrapartida, el reconeixement social.

—Guia de puntuació:

—Un punt per la bona interpretació simbòlica de l'obra de Rusiñol.

—Un punt per la descripció de com a mínim dues de les característiques que Rusiñol atorga a l'artista en l'obra.

En qualsevol cas, aquesta guia de puntuació no cal que sigui aplicada estrictament. El corrector ha de tenir en compte que l'examen és una prova de coneixements, però també de maduresa.

Pregunta 3

Tres punts per l'avaluació dels continguts. Tal i com està establert en les pautes generals de correcció, almenys dos dels tres punts han d'estar relacionats amb la manera com s'han desenvolupat els aspectes guiats en l'enunciat de la pregunta. Això no vol dir, és clar, que qui se centri només en els aspectes guiats no pugui tenir—si ho fa bé—els tres punts. El que sí que vol dir, però, és que qui no parli dels aspectes assenyalats en l'enunciat només pot tenir, com a màxim, un punt. En aquest cas concret, el que cal valorar especialment és:

—Saber situar adequadament aquest episodi, clau per al desenvolupament posterior de la novel·la, en què es produeix l'inici d'enamorament de la filla de Faraig, Càmar, envers Curial, la qual cosa es convertirà en una prova per al personatge masculí, ja que no es deixarà seduir per una dona de diferent categoria social.

—Saber explicar que la novel·la no només té una trama cavalleresca, sinó que també hi juga un paper essencial una trama sentimental i amorosa que ha de culminar amb el triomf de Güelfa.

—Guia de puntuació:

—Un punt i mig per la interpretació general del fragment..

—Un punt i mig per, com a mínim, saber detallar les dues trames de la novel·la.

En qualsevol cas, aquesta guia de puntuació no cal que sigui aplicada estrictament. El corrector ha de tenir en compte que l'examen és una prova de coneixements, però també de maduresa.

—Dos punts per l'avaluació de la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees, la coherència del discurs, la fluïdesa expressiva, i, en definitiva, la metodologia de comentari.

Un dels dos punts d'aquest apartat de la puntuació hauria de ser per al que pròpiament és la metodologia de comentari (la capacitat per analitzar un text, saber-ne extreure idees de manera argumentada i no servir-se'n com a pretext). En aquest sentit, no cal valorar negativament una estructuració de caràcter escolar (localització, determinació del tema, divisió en parts, etc.), però tampoc no cal exigir-la. En cas que l'alumne/a se'n serveixi, el que convé és veure si sap fer-ne ús a l'hora d'extreure idees o es converteix en una simple carcassa metodològica més aviat inútil. El que sí que cal valorar negativament és que l'alumne/a pràcticament s'oblidi que està comentant un text i afegixi una acumulació innecessària d'idees, encara que aquestes idees afegides no siguin pròpiament incorreccions.

L'altre punt seria més pròpiament per la fluïdesa del llenguatge, l'adequació del vocabulari, la claredat en la redacció i la puntuació.

No cal una nota específica per a cada un d'aquests dos aspectes. La indicació només és una pauta. El corrector ha de ser prou hàbil com per avaluar de manera global entre zero i dos punts.

OPCIÓ B**Pregunta 1**

—La pregunta val tres punts. Tal i com està establert en les pautes generals de correcció, almenys dos dels tres punts han d'estar relacionats amb la manera com s'han desenvolupat els aspectes guiats en l'enunciat de la pregunta. Això no vol dir, és clar, que qui se centri només en els aspectes guiats no pugui tenir—si ho fa bé—els tres punts. El que sí que vol dir, però, és que qui no parli dels aspectes assenyalats en l'enunciat només pot tenir, com a màxim, un punt. En aquest cas concret, el que cal valorar especialment és:

—Saber remarcar que aquesta història protagonitzada per animals, de la qual Fèlix és espectador, té una finalitat didàctica i moral: aconsellar els prínceps sobre el bon govern i evitar que s'envoltin de mals consellers.

—Saber veure que l'obra de Lull no és un simple bestiari com tants n'hi havia a l'Edat Mitjana, sinó un veritable tractat sobre el poder.

—Des del punt de vista narratiu, subratllar que sovint els animals visiten la cort dels homes, que l'espai dels humans és la ciutat i que aquest queden força malparats.

—Mirar que no se'n vagin per les branques parlant d'aspectes que no vénen al cas i dediquin després poca atenció—o gens—al tema que cal desenvolupar

—Guia de puntuació:

—Un punt i mig per la bona caracterització de la finalitat de l'exemple en el llibre.

—Un punt i mig per saber detallar com a mínim dues característiques formals d'aquest recurs literari. Tant en un cas com en l'altre l'alumne/a ha de fer un esforç per passar de la descripció a la interpretació.

En qualsevol cas, aquesta guia de puntuació no cal que sigui aplicada estrictament. El corrector ha de tenir en compte que l'examen és una prova de coneixements, però també de maduresa.

Pregunta 2

La pregunta val dos punts, un per cada pregunta. Les respostes correctes són:

1. d)
2. d)
3. b)
4. d)

ATENCIÓ! Cada resposta errònia de la pregunta 2 descompta un 33% de la puntuació prevista per a cada pregunta (a efectes de càlcul, s'han de restar 0,16 punts per cada resposta incorrecta). Per contra, les preguntes no contestades no tindran cap descompte. La puntuació global de la pregunta 2 **no** pot ser **negativa**. Al final de l'examen, s'ha de tenir en compte que, si la suma total de punts no és múltiple de 0,5, **caldrà arrodonir-la**.

Pregunta 3

Tres punts per l'avaluació dels continguts. Tal i com està establert en les pautes generals de correcció, almenys dos dels tres punts han d'estar relacionats amb la manera com s'han desenvolupat els aspectes guiats en l'enunciat de la pregunta. Això no vol dir, és clar, que qui se centri només en els aspectes guiats no pugui tenir—si ho fa bé—els tres punts. El que sí que vol dir, però, és que qui no parli dels aspectes assenyalats en l'enunciat només pot tenir, com a màxim, un punt. En aquest cas concret, el que cal valorar especialment és:

—Saber adonar-se de la subjectivitat essencial del llibre de Sagarra, amb unes composicions poètiques que recullen moments d'intimitat, de confiança de la veu poètica, en una mena de sentimentalisme líric que sembla desprendre's d'un amor melangiós i enyorat.

—Saber identificar alguns d'aquests elements neopopularistes. Per exemple: en la temàtica, una interpretació plàstica i sensorial del paisatge. Des del punt de vista formal, una gran llibertat d'estructura, l'ús de l'art menor, la potenciació de certs recursos com la repetició, el paral·lelisme, l'economia lèxica o l'adjectivació, efectista i sensual.

—Saber veure que, rere l'aparent senzillesa expressiva, s'amaguen unes composicions poètiques ben treballades, perfectes formalment i plenes de vida, ben adequades als propòsits literaris de l'escriptor.

—Guia de puntuació:

—Un punt i mig per l'anàlisi interpretativa del poema..

—Un punt i mig per l'anàlisi detallada dels elements temàtics que hi dominen.

En qualsevol cas, aquesta guia de puntuació no cal que sigui aplicada estrictament. El corrector ha de tenir en compte que l'examen és una prova de coneixements, però també de maduresa.

—Dos punts per l'avaluació de la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees, la coherència del discurs, la fluïdesa expressiva, i, en definitiva, la metodologia de comentari.

Un dels dos punts d'aquest apartat de la puntuació hauria de ser per al que pròpiament és la metodologia de comentari (la capacitat per analitzar un text, saber-ne extreure idees de manera argumentada i no servir-se'n com a pretext). En aquest sentit, no cal valorar negativament una estructuració de caràcter escolar (localització, determinació del tema, divisió en parts, etc.), però tampoc no cal exigir-la. En cas que l'alumne/a se'n serveixi, el que convé és veure si sap fer-ne ús a l'hora d'extreure idees o es converteix en una simple carcassa metodològica més aviat inútil. El que sí que cal valorar negativament és que l'alumne/a pràcticament s'oblidi que està comentant un text i afegixi una acumulació innecessària d'idees, encara que aquestes idees afegides no siguin pròpiament incorreccions.

L'altre punt seria més pròpiament per la fluïdesa del llenguatge, l'adequació del vocabulari, la claredat en la redacció i la puntuació.

No cal una nota específica per a cada un d'aquests dos aspectes. La indicació només és una pauta. El corrector ha de ser prou hàbil com per avaluar de manera global entre zero i dos punts.

SÈRIE 1**OPCIÓ A****Pregunta 1**

—La pregunta val tres punts. Tal i com està establert en les pautes generals de correcció, almenys dos dels tres punts han d'estar relacionats amb la manera com s'han desenvolupat els aspectes guiats en l'enunciat de la pregunta. Això no vol dir, és clar, que qui se centri només en els aspectes guiats no pugui tenir—si ho fa bé—els tres punts. El que sí que vol dir, però, és que qui no parli dels aspectes assenyalats en l'enunciat només pot tenir, com a màxim, un punt. En aquest cas concret, el que cal valorar especialment és:

—Saber valorar la importància que té en la biografia del poeta la descoberta del paisatge de la Costa Brava, incorporat definitivament a l'obra de Sagarra.

—Indicar, ni que sigui ràpidament, que la descoberta del Mediterrani no es pot separar tampoc en el cas de Sagarra d'un context polític i estètic com el del Noucentisme, que havia fet de l'herència grecolatina un dels seus elements vertebradors.

—Saber destacar que, en el llibre de Sagarra, l'aparició del paisatge es produeix en el context d'una temàtica amorosa desolada i desenganyada, que troba refugi en la bellesa solitària del paisatge.

—Guia de puntuació:

—Un punt i mig per la bona argumentació de la resposta i la relació amb el context.

—Un punt i mig per una bona explicació de l'última frase del fragment.

En qualsevol cas, aquesta guia de puntuació no cal que sigui aplicada estrictament. El corrector ha de tenir en compte que l'examen és una prova de coneixements, però també de maduresa.

Pregunta 2

La pregunta val dos punts. En aquest segon apartat de l'examen es demana sempre una explicació breu, per la qual cosa cal valorar l'adequació de la resposta a la pregunta concreta que es formula i no tant la capacitat per desenvolupar un tema. En aquest cas concret, el que cal valorar especialment és:

—Saber destacar que la funció principal de la novel·la cavalleresca, que explica bàsicament les aventures d'un heroi que personifica els ideals cavallerescos, és sempre la de justificar i ennoblir el paper social privilegiat de què gaudia la cavalleria.

—Saber veure que, contràriament a altres gèneres de l'època, la novel·la cavalleresca té la pretensió de reflectir una realitat social concreta, amb noms reals, tant de persones com de topònims, i que es preocupa sobretot per aconseguir un alt grau de versemblança.

—Guia de puntuació:

—Un punt per la bona argumentació general de l'explicació i un punt més per una contextualització més acurada.

En qualsevol cas, aquesta guia de puntuació no cal que sigui aplicada estrictament. El corrector ha de tenir en compte que l'examen és una prova de coneixements, però també de maduresa.

Pregunta 3

Tres punts per l'avaluació dels continguts. Tal i com està establert en les pautes generals de correcció, almenys dos dels tres punts han d'estar relacionats amb la manera com s'han desenvolupat els aspectes guiats en l'enunciat de la pregunta. Això no vol dir, és clar, que qui se centri només en els aspectes guiats no pugui tenir—si ho fa bé—els tres punts. El que sí que vol dir, però, és que qui no parli dels aspectes assenyalats en l'enunciat només pot tenir, com a màxim, un punt. En aquest cas concret, el que cal valorar especialment és:

—Saber adonar-se que el lector es troba davant d'una novel·la narrada en primera persona del singular, davant de la veu de la narradora-protagonista, sense cap intermediari.

—Saber adonar-se que, tot i ser el resultat d'un artifici literari, l'estil de la novel·la cerca la vivacitat, tracta de reflectir una llengua parlada, amb un lèxic extret de la llengua col·loquial, popular.

—Explicar adequadament que l'estil de la novel·la es basa en frases curtes com a indicació de col·loquialisme, amb juxtaposicions i frases coordinades separades per punts i una clara tendència cap al polisíndeton (de "i" i de "que") i amb una clara barreja de citacions fetes en estil directe i en estil indirecte.

—Penalitzar-los si es desvien excessivament cap a una simple explicació de l'argument de la novel·la en detriment de la interpretació.

—Guia de puntuació:

—Un punt i mig per la reflexió detallada sobre el resultat de l'artifici literari de la novel·la.

—Un punt i mig per la bona exemplificació de les característiques estilístiques del text.

En qualsevol cas, aquesta guia de puntuació no cal que sigui aplicada estrictament. El corrector ha de tenir en compte que l'examen és una prova de coneixements, però també de maduresa.

—Dos punts per l'avaluació de la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees, la coherència del discurs, la fluïdesa expressiva, i, en definitiva, la metodologia de comentari.

Un dels dos punts d'aquest apartat de la puntuació hauria de ser per al que pròpiament és la metodologia de comentari (la capacitat per analitzar un text, saber-ne extreure idees de manera argumentada i no servir-se'n com a pretext). En aquest sentit, no cal valorar negativament una estructuració de caràcter escolar (localització, determinació del tema, divisió en parts, etc.), però tampoc no cal exigir-la. En cas que l'alumne/a se'n serveixi, el que convé és veure si sap fer-ne ús a l'hora d'extreure idees o es converteix en una simple carcassa metodològica més aviat inútil. El que sí que cal valorar negativament és que l'alumne/a pràcticament s'oblidi que està comentant un text i afegixi una acumulació innecessària d'idees, encara que aquestes idees afegides no siguin pròpiament incorreccions.

L'altre punt seria més pròpiament per la fluïdesa del llenguatge, l'adequació del vocabulari, la claredat en la redacció i la puntuació.

No cal una nota específica per a cada un d'aquests dos aspectes. La indicació només és una pauta. El corrector ha de ser prou hàbil com per avaluar de manera global entre zero i dos punts.

OPCIÓ B**Pregunta 1**

—La pregunta val tres punts. Tal i com està establert en les pautes generals de correcció, almenys dos dels tres punts han d'estar relacionats amb la manera com s'han desenvolupat els aspectes guiats en l'enunciat de la pregunta. Això no vol dir, és clar, que qui se centri només en els aspectes guiats no pugui tenir—si ho fa bé—els tres punts. El que sí que vol dir, però, és que qui no parli dels aspectes assenyalats en l'enunciat només pot tenir, com a màxim, un punt. En aquest cas concret, el que cal valorar especialment és:

—Saber veure que el llibre té una finalitat didàctica i moral en què els exemples apareixen com un discurs narratiu supeditat a la narració principal, el millor recurs narratiu per traduir la reflexió apologètica de l'autor.

—A més d'incorporar exemples de la tradició oriental, entre altres, Lluís extreu els exemples de la seva pròpia experiència i reflexió personals: són breus històries divertides, contes edificants o anècdotes alliçonadores, amb autonomia formal però presents en el llibre en funció de la seva finalitat doctrinària.

—Guia de puntuació:

—Un punt i mig per la bona argumentació de la resposta, demostrant una lectura acurada de l'obra.

—Un punt i mig per una bona exemplificació. Si no hi ha cap referència directa a fragments llegits, es queden sense aquest punt i mig.

En qualsevol cas, aquesta guia de puntuació no cal que sigui aplicada estrictament. El corrector ha de tenir en compte que l'examen és una prova de coneixements, però també de maduresa.

Pregunta 2

La pregunta val dos punts, un per cada pregunta. Les respostes correctes són:

1. c)
2. d)
3. b)
- 4) d)

Pregunta 3

Tres punts per l'avaluació dels continguts. Tal i com està establert en les pautes generals de correcció, almenys dos dels tres punts han d'estar relacionats amb la manera com s'han desenvolupat els aspectes guiats en l'enunciat de la pregunta. Això no vol dir, és clar, que qui se centri només en els aspectes guiats no pugui tenir—si ho fa bé—els tres punts. El que sí que vol dir, però, és que qui no parli dels aspectes assenyalats en l'enunciat només pot tenir, com a màxim, un punt. En aquest cas concret, el que cal valorar especialment és:

—Saber situar adequadament el fragment en el final de l'obra de Rusiñol, amb la marxa dels comedians, definitiva ruptura entre els artistes i una societat que no només no els comprèn sinó que els menysprea.

—Saber adonar-se que el personatge del Clown, juntament amb el Zaira, són els personatges més positius de l'obra, i que personifiquen la concepció russinyoliana de l'artista.

—Saber argumentar adequadament la idea que, per a Rusiñol, l'artista, l'intel·lectual, se sacrifica per redimir la societat del mal de prosa i espera, en contrapartida, el reconeixement i l'acceptació del seu paper en la societat.

—Guia de puntuació:

—Un punt i mig per una bona contextualització del personatge que parla en el fragment.

—Un punt i mig per una bona interpretació temàtica del final de l'obra.

—Guia de puntuació:

—Un punt i mig per una bona contextualització de la cançó i del personatge que la canta.

—Un punt i mig per una bona interpretació temàtica de la cançó.

En qualsevol cas, aquesta guia de puntuació no cal que sigui aplicada estrictament. El corrector ha de tenir en compte que l'examen és una prova de coneixements, però també de maduresa.

—Dos punts per l'avaluació de la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees, la coherència del discurs, la fluïdesa expressiva, i, en definitiva, la metodologia de comentari.

Un dels dos punts d'aquest apartat de la puntuació hauria de ser per al que pròpiament és la metodologia de comentari (la capacitat per analitzar un text, saber-ne extreure idees de manera argumentada i no servir-se'n com a pretext). En aquest sentit, no cal valorar negativament una estructuració de caràcter escolar (localització, determinació del tema, divisió en parts, etc.), però tampoc no cal exigir-la. En cas que l'alumne/a se'n serveixi, el que convé és veure si sap fer-ne ús a l'hora d'extreure idees o es converteix en una simple carcassa metodològica més aviat inútil. El que sí que cal valorar negativament és que l'alumne/a pràcticament s'oblidi que està comentant un text i afegixi una acumulació innecessària d'idees, encara que aquestes idees afegides no siguin pròpiament incorreccions.

L'altre punt seria més pròpiament per la fluïdesa del llenguatge, l'adequació del vocabulari, la claredat en la redacció i la puntuació.

No cal una nota específica per a cada un d'aquests dos aspectes. La indicació només és una pauta. El corrector ha de ser prou hàbil com per avaluar de manera global entre zero i dos punts.

BAREM GRAMATICAL

Respecte al nivell de correcció lingüística i la possibilitat de poder abaixar fins a un punt la nota final:

—Cal recordar, abans que res, que disposem d'aquesta possibilitat. En les caselles on s'indica la puntuació de cada pregunta cal afegir si restem un punt o mig punt per qüestions gramaticals.

—Les errades poden ser de qualsevol tipus: ortografia, sintaxi, etc. Els problemes d'expressió, però que no siguin estrictament gramaticals, no els tindrem en compte ara sinó en l'avaluació de cada una de les preguntes.

—Descomptarem un punt si en l'examen hi ha errades gramaticals greus i reiterades (b/v, h, frases sense cap mena de coherència gramatical, barbarismes flagrants, greus problemes de puntuació, etc.).

—Descomptarem mig punt si hi ha algunes errades greus (quatre o cinc) o bé si hi ha errades reiterades però no tan greus (accents, dièresis, problemes de puntuació que són evidents però no fan mal als ulls, construccions dubtoses, determinats errors en l'ús del relatiu, errors amb els pronoms febles, etc.). Òbviament, descomptarem un punt si coincideixen ambdues coses: les quatre o cinc errades greus i les errades lleus reiterades.

—No cal que descomptem res si s'escapa alguna errada greu—els lapsus s'han de perdonar—o algunes errades lleus no reiterades.

Cal tenir en compte també que en casos extraordinàriament extrems—aquells que no hi ha per on agafar-los i que gramaticalment són pràcticament incorregibles—es descomptaran dos punts.